

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

P. n. volilcem trgovinske in obrtne zbornice.

Volilna komisija za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani razgláša, da se bode pred volilno komisijo v Ljubljani vršila volitev ali z ustnim glasovanjem ali z osebnim oddajanjem napisanih glasovnic 22. dan marca 1888. l. Oni volilci pa, kateri bodo volili z določenim glasovnic, morajo napisane in podpisane glasovnice vsaj do 19. marca 1888. l. poslati na deželi c. kr. okrajnemu glavarstvu, v Ljubljani pa mestnemu magistratu.

Podpisani odbor štel si je v svojo dolžnost posvetovati se z mnogimi trgovci in obrtniki, in častitimi volilcem na podstavi jednoglasnega sklepa priporoča niže imenovane gospode za kandidate. Podpisani odbor je prepričan, da so ti zaupanja vredni, ker so vsi že več let člani zbornice in vestno in po vsej svoji moči delajo za trgovinske in obrtne koristi naše dežele.

Priporočajo se sledeči gospodje:

1. Trgovcem I. in II. volilnega razreda, kateri dobe rudeče glasovnice:

Fran Hren, graščak in trgovec v Ljubljani,

Ivan Perdan, trgovec in posestnik v Ljubljani,

Fran Ks. Souvan, trgovec in posestnik v Ljubljani,

2. Trgovcem III. volilnega razreda, kateri dobe višnjeve glasovnice:

Toma Pavšler, posestnik in trgovec v Kranji,

Josip Ribič, prodajalec instrumentov v Ljubljani.

3. Obrtnikom II. volilnega razreda, kateri dobe bele glasovnice:

Oroslav Dolenec, svečar in hišni posestnik v Ljubljani,

Alojzij Jenko, načelnik pekovske zadruge v Ljubljani,

Janko Kersnik, graščak in posestnik mlina in žage na Brdu,

Jarnej Žitnik, hišni posestnik in čevljarski mojster v Ljubljani,

Filip Zupančič, hišni posestnik in stavbeni mojster v Ljubljani.

V Ljubljani dne 6. marca 1888.

Narodni volilni odbor.

Razpis volitve za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani.

Podpisana volilna komisija daje volilcem trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani na znanje, da se bode pred volilno komisijo vršila volitev ali z ustnim glasovanjem ali z osebnim oddajanjem napisanih glasovnic 22. dan marca 1888 od devetih dopoldne do šestih popoldne v magistratni dvorani v Ljubljani. Ob 6. uri popoldne se bode to glasovanje tudi končalo.

Ako se volitev vrši z določenim glasovnic od volilcev podpisanih glasovnic, morajo napisane in podpisane glasovnice z izkaznicami dospeti k obrtnemu oblastvu prve stopinje (na deželi k ces. kralj. okrajnemu glavarstvu, v glavnem mestu Ljubljani pa k mestnemu magistratu) tistega kraja, kjer je podjetje, zadnji čas do 19. marca 1888. l.

Volilna komisija opozoruje, da se od volilcev naravnost volilni komisiji poslane glasovnice ne bodo vsprejemale.

Glasoštetje bode volilna komisija 19. dan marca 1888 l. začela. Na mej glasoštetjem dospele glasovnice se ozira samo tedaj, ako so bile pravočasno oddane pri obrtnem oblastvu.

Volitev se vrši javno. Volilcu se daje, kakor je že zgoraj omenjeno, na izvoljo, da voli ali

- ustno, ali
- da svoje može na glasovnici napisane sam podá volilni komisiji, ali
- da s svojim imenom podpisano glasovnico, priloživši jej izkaznico, odda obrtnemu oblastvu I. stopinje, katero obe pošlje volilni komisiji. Glasovnice se smejo odprte ali zaprte oddajati

ali dološljati. Na zaprtih glasovnicah mora biti zunaj zapisano ime volilčev.

Tisti volilci, kateri volijo tako, da dološljajo napisane in podpisane glasovnice, morajo svoje glasovnice z izkaznicami vred v določenem roku oddati ali doposlati obrtnemu oblastvu I. stopinje tistega kraja, kjer je podjetje. Take glasovnice z izkaznicami vred se smejo dološljati po c. kr. pošti, po c. kr. davčnih uradih, ali po občinskih uradih, ali po posebnih pōslih.

Po preteku določenega roka obrtnemu oblastvu dospele glasovnice se ne smejo nič več vsprejemati.

Zgoraj navedene tiskovine (izkaznice, glasovnice, razpis volitve) kakor tudi vse uloge volilcev pošiljajo se volilni komisiji po pošti poštarine proste, ako imajo na adresi pristavek: „V volitvenih zadevah trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani“.

Volilci trgovinskega odseka in sicer: volilci I. in II. volilnega razreda dobe rudeče glasovnice in volijo skupaj 3 člane.

Volilci III. volilnega razreda trgovinskega odseka dobe višnjeve glasovnice in volijo 2 člane.

Volilci I. volilnega razreda obrtnega odseka dobe zelene glasovnice in volijo 1 člana.

Volilci II. volilnega razreda obrtnega odseka dobe bele glasovnice in volijo 5 članov.

Volilci III. volilnega razreda obrtnega odseka dobe rumene glasovnice in volijo 1 člana.

Vsaka volilna kategorija (volilni razred) voli sama zasé njej pripadajoče število pravih članov. Opozoruje se pa tu posebno, da morajo volilci vsake kategorije ali vsacega razreda svoje zastopnike le iz onega razreda voliti, v kateri imajo sami pravico voliti.

Daljni pouk je v razpisu volitve, kateri se vsacemu volilcu dostavi.

V Ljubljani, dne 3. marca 1888.

C. kr. volilna komisija za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani:

Dralka.

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgeněv, preložil Ivan Gornik.

XXI.

(Dalje.)

Otec Aleksej, visok in postaven mož, z gostimi, skrbno razčesanimi lasmi, z vezanim pasom nad lilsto, svilene haljo, bil je jako okreten in premeten človek. Ponudil je Arkadiju in Bazarovu najpreje roko, kakor, da bi bil že preje vedel, da jima ni mnogo do njegovega blagoslova, tudi v obče nosil se je jako nepriznani. Samemu sebi ni prizanašal in drugih ni žalil, ob jednom norčeval se je iz semeniške latinščine ter se potegoval za svojega vladiko. Izpil je dve čaši vina, a tretje se je ubranil. Vsprjel je smodko od Arkadija, a ni je kadil, češ da jo ponese domov. Ne baš prijetna bila ni navada njegova, da je počasi in varno dvigal roko, da je lovil muhe po svojem lici ter jih potem časih zmečkal. Sedel je za igralno mizo, ne da bi baš kazal veliko veselja ter končal s tem, da je obigral

Bazarova za 2 papirna rublja 50 kopejk, — srebrnega denarja v hiši Arine Vlasjevine niti poznali niso. . . . Ona sedela je kakor popreje poleg svojega sina (kvartala ni), kakor popreje podpiraje si obraz s pestjo, ter je ustajala le, kadar je bilo komu treba naročiti novega krepila. Bala se je laskati Bazarovu in on je ni vspodbujal, ni iskal njene ljubezni; poleg tega jej je tudi Vasilij Ivanovič svetoval, da ga naj preveč ne „vznemirja“. — „Mladi ljudje tega nimajo radi,“ trdil jej je. (Govoriti nam ni treba, kak je bil tisti dan obed, Timofejič je sam ob jutranji zori hitel v mesto po neko posebno čerkesko govedino; starosta šel je na drugo stran po maline, okuke in rake; za same gobe dobile so babe 42 kopejk). Očesi Arine Vlasjevine neprenohoma obrnjeni v Bazarova, izražali nista samo udanost in ljubeznivost, v njih kazala se je tudi neka smešna žalost z radovednostjo in strahom, kazalo se je neko ponižno očitjanje.

Sicer pa Bazarovu ni bilo do tega, da bi premišljeval, kaj pač izražata očesi njegove matere; redkokdaj obrnil se je k njej s kratkim vprašanjem. Jedenkrat poprosil jo je za roko „na dobro srečo“. Lahko je položila svojo mehko ročico v njegovo raskavo in široko pest.

— Kaj, vprašala je čez nekoliko časa, — ali ni pomagalo?

— Še slabeje je šlo, odgovoril je z brezbrziim nasmehom.

— Presmelo igrate, rekel je kakor sožalnjé otec Aleksej in si pogladil lepo brado.

— Napoleonsko pravilo, dragi, napoleonsko, prekinil ga je Vasilij Ivanovič — ter izigral asa.

— In ono privelo ga je do ostrova Svete Helen, rekel je otec Aleksij in pokrtil asa z atutom.

— Ali hočeš ribezljeve vode, Enjušenka, vprašala je Arina Vlasjevna. Bazarov pomigal je le z rameni.

— Ne, rekel je drugi dan Arkadiju, — jutri odidem od tu. Dolg čas mi je; delal bi rad, a tu ne morem. Odpravil se bom zopet k vam, ostavil sem ondi vse pripravo. Pri vas se vsaj lahko zaklenem. Tukaj pa mi otec vedno trdi: „moj kabinet ti je na uslugo, — nihče te ne bo motil“, sam pa se ne gane od mene. A da bi se pred njim zapiral bilo bi mi neprijetno. No in mati je ravno taka. Slišim, da stoka za steno, in iti moraš k njej — ter jej kaj povedati.

— Jako bo žalostna, dejal je Arkadij, — in on tudi.

„Pellagra“ na Goriškem.

V novejšem času je pogosto govor o tej bolezni, ki že par let razsaja po nekaterih vaseh na Goriškem, o kateri pa marsikateri čitatelj pravega pojma nima in ga skoro tudi imeti ne more, ker je sicer v Avstriji nikjer ni in se sploh v Evropi opazuje šele izista šestnajstega stoletja.

„Pellagra“ nahaja se le ondu, kjer se kuruza prideluje, kjer prebivalstvo izključno ob kuruzi živi. V Italiji začeli so kuruza saditi sredi šestnajstega stoletja, koncem stoletja imeli so tudi že „pellagro.“ Na Francoskem udomačila se je kuruza koncem 18. stoletja in prvi slučajji pellagre pokazali so se 1818. l. Sedaj je „pellagra“ endemična (udomačena) po Severni Italiji, Rumuniji, na otoku Krfu, v Severni Španjski in Južni Franciji, v Avstriji na Goriškem in sporadično Južnem Tirolskem, torej povsod po takih krajih, kjer je ljudstvo po svoji revščini primorano, pokvarjeno kuruza zavživati kot jedino hrano, zaradi tega tej bolezni tudi pravijo po pravi „mal della miseria“, — revščine zlo.

„Pellagra“ (lepra Lombardica) nahaja se na Goriškem posebno v nižinah okoli Červinjana, (razen Červinjana še v vaseh Flamičel, Muscoli, Tapogliano, Scodovacca in Terzo), kjer biva jako siromašno prebivalstvo, vsled nedostatne hrane, slabe vode, nezdravega in vlažnega podnebja in brlogom podobnih stanovanj jako zanemarjeno, živeče ob dnevnih mezdi (braccianti.) Zemlja rodi ondu le kuruza, katera često ne dozori, torej v shrambah kmalu gniti začne. A tudi dozorela kuruza se pokvari, ker jo hranijo v mokrih prostorih. Dobra kuruza se navadno poproda, ljudstvo pa za-se obdrži le slabo, ali pa iz Italije pripeljana pokvarjeno blago, katero prouzročuje bolezen „pellagro.“ Kakor so dosedanje preiskave dognale, zarodi se na mokri kuruzi škodljiva glivica (bacterium maidis), ki daje kalí rečeni bolezni. Človek, dobro živeč, upira se lahko dolgo tej bolezni, pri slabi hrani pa „pellagra“ hitro napreduje. Preiskave v tem oziru še niso dovršene, a toliko se je dognalo, da je izključno pokvarjena kuruza bolezni vzrok, kajti takoj v početku odpravi se bolezen, ako se hrana izpremeni, da celó, ako se zauživajo jedi od zdrave kuruze.

Bolezen razširja se v omenjenem okraji od 1884. leta. Bilo je takrat 320 težko obolelih, 1886. l. že 338, v prvih osmih mesecih preteklega leta pa 404. Po zagotovilih zdravnikov in občinskih predstojnikov sme se sklepati, da povprečno 25% prebivalstva boluje za „pellagro“, mej temi pa je 90% težakov (braccianti). Vseh slučajev se itak ne pozivé, ker se občine bojé, da bi jih vsled objave silili k raznim naredbam, katere bi pogoltnile mnogo stroškov.

Bolezen „pellagra“ je hudo zlo, katero treba odpraviti čim prej, tem bolje. Državnega zbora budgetni odsek sklenil je zatorej predlagati, da se poleg 30.000 gld., namenjenih za olajšavo sedanje bede na Goriškem, zlasti pa za kraje okoli Gradiške, dovoli še 20.000 gld. za odpravo „pellagre“.

S tem zneskom skušalo se bode zaježiti in odpraviti bolezen. V ta namen se bode v prvi vrsti skrbelo, da ljudstvo ne bode uživalo pokvarjene

kuruze, katere uvažanje se bode prepovedalo. Sveža kuruza bode se sušila v nalašč za to prirejenih sušilnicah ter hranila v posebnih skladiščih, ki se bodo v ta namen zgradila. Napravile se bodo tudi peči, da bode prebivalstvo, razen vsakdanje polente, pripravljalo si tudi druge hrane, zlasti kruha i. t. d.

Vsakdo bode pač želel, da bi omenjene in primerne druge naredbe koristile, ker je „pellagra“ res ostudna bolezen. Kogar se prime, ovira mu prebavljenje ter prouzročuje bolezen živcev, slabost, pobitost, naposled, včasih že pred tretjim, skoro vselej pa pred sedmim letom melanholijo, blaznost in potem smrt. Ker se pri tej bolezni na koži prično gobe, pravijo jej tudi „Milanska roža“ ali pa „Milanski garji“.

Prisilno zavarovanje.

(Dalje.)

V formalnih ozirih, pravi gospod profesor Šuklje, da ne more biti ugovora proti ustanovitvi deželne prisilne zavarovalnice; treba je po njegovih besedah deželnozborskim predlogom le državnozborskega blagoslova in — stvar je gotova. Kaj poreko k temu privatne zavarovalnice, katere se postavljajo na stališče „beati possidentis“ in katerih nekatere imajo prav dragocene privilegije — kedo bi se zmenil za to? Vsaj vendar slove nemški pravni aksijom: Macht geht vor Recht. Moč imajo deželni zbori, pravo privatne zavarovalnice; poslednjim je torej molčati. — Toda le počasi. Pri nas v Avstriji imamo zakone, ki so v stanu varovati vsacega — tudi najposlednejšega — državljana prepotence države ali njenega zastopa. In ni dvojbe, da bodo vedele zavarovalnice temeljito braniti svoje pravice proti konfiskacijskim nameram državnodeželnih socialistov. Vedeti je namreč treba, da privatnim zavarovalnicam — da govorim z narodno poslovico — neso leteli v usta pečeni piščanci, temveč, da jih je stalo mnogo truda in denarnih žrtev, predno so si uredile svoj posel tako, kakor ga vidimo sedaj. Delniške zavarovalnice investovale so ves svoj delniški kapital v organizacijo; vzajemne zavarovalnice izvele so isto s fondi, do katerih imajo pravico vsi členi. In to dragoceno organizacijo naj bi privatne zavarovalnice prepustile brezplačno deželnim prisilnim zavarovalnicam?

Ako bi se torej imele že vsekakor uvesti take zavarovalnice, bilo bi pred vsem potreba izvladati pravice privatnih zavarovalnic. Za približen pojem, koliko bi to stalo, navajam, da delniški kapital samo tuzemskih zavarovalnic znaša blizu 300 milijonov goldinarjev. O tem, koliko bi zahtevali delničarji odškodnine in kako visoko bi cenile svojo organizacijo vzajemne zavarovalnice, pač ne morem govoriti ni s približno točnostjo, a da si bodo vedeli častiti čitatelji napraviti pojem o obširnosti take denarne operacije, navajam, da rezervni fondi delniških zavarovalnic znašajo preko 88 milijonov, vzajemnih pa preko 36 milijonov goldinarjev. Se ve da bi se morala — ako bi se imele ustanoviti deželne prisilne zavarovalnice — odkupnina razdeliti za posamične zavarovalnice na posamične dežele v razmeri k poslovanju; pred vsem pa, da bi bilo potreba organizacijo za življensko, nezgodno, požarno, tóčno in prevožno stroko vsako posebej taksativno

ceniti. To samo na sebi pa je tako težavno delo, da se ga gotovo ne bode lotil nobeden teh, ki po raznih deželnih zborih propovedujejo zveličevalnost prisilnega zavarovanja; brez tega pa državni zbor ne more sklepati meritorno o stvari. Primera z uvedbo državne prisilne zavarovalnice na Bavarskem — Saksonska ima sicer tudi državno zavarovalnico, a ne prisilne — ni točna. Tam so bile vse drugačne razmere. Na Nemškem je namreč že od konca minolega in začetka tekočega stoletja mnogo javnih zavarovalnih združenj (öffentliche Versicherungs-Societäten), katere imajo take privilegije, da morajo pri njih zavarovana biti vsa poslopja onih ozemelj, za katera so bile ustanovljene. Na Bavarskem torej ni bilo treba drugega, ko te javne združbe postaviti skupno pod državno upravo in bila je gotova državna zavarovalnica, ne da bi bili kako zadeti interesi privatnih zavarovalnic. Po tem takem pač nimajo vsi po raznih deželnih zborih storjeni nasveti gledé prisilnega zavarovanja nikake praktične vrednosti in tudi v formalnem oziru neso še zreli za rešitev.

Ako posnamem vse doslej povedano, priti moram do zaključka, da vprašanje o prisilnem zavarovanju poslopij: 1. ni važno, 2. ne izpeljave potrebno in 3. v morebitni svoji izpeljavi za občansko svobodo naravnost škodljivo.

Važno to vprašanje ni zaradi tega, ker bi se s tem nikakor ne dosegel v narodnogospodarskem oziru oni uspeh, katerega bi nekateri radi dosegli v prosep celote od pojedincev. Zavarovalne delnice večinoma niso v rokah velikih kapitalistov in zato tudi ne igrajo skoro nikakešne vloge pri borznih spekulacijah. Pri zavarovalnih podjetjih interesovan je marveč meščanski kapital, kar nam ravno mirna posest zavarovalnih delnic dokazuje najbolje. In škodovati državljanom, katerim je neutrudljiva marljivost pripomogla do nekega zmerne imetka in katere moremo zmatrati za jeden izmej štirih stebrov, na katerih sloni državno ustrojstvo, vendar ne more biti v interesu države. Najnovejši reformatorji sami protestovali bi, ko bi se jim pripisovale take namere in tudi jaz sem prepričan, da tega ne želé. Oni so le na napačnej poti, na katero jih je zavel nemški doktrinarizem. Mesto, da bi iskali kapitala tam, kjer bi ga lahko bilo najti in kjer se njegova brezozirna in pogubna nadvlada kaže v vsej svoji nagoti — na borzi in pri velikih borznih podjetjih — lotili so se blagodejno in mirno poslujočih zavarovalnic. Pač res, da so marsikoga morebiti boli v oči veliki rezervni fondi; a tu zopet ni pomislil, da ti rezervni fondi niso lastnina delničarjev, ampak članov, tedaj ne pojedinca, ampak celote. — So pa tudi nekateri — in tem ne prištevam onih gospodov, ki so v kranjskem deželnem zboru predlagali prisilno zavarovanje —, kateri se — ker že hočejo vsekakor veljati za skrbne čuvarje narodne blaginje — polotujejo zavarovalnega vprašanja zato, ker vedo, da s tem ne bodo vzbudili nevolje višjih finančnih krogov, kakeršno bi zbudili gotovo, ko bi hoteli motiti jim resno kapitalistično njihovo nadvlado. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. marca.

Legitimacijski odsek državnega zbora imel je posvetovanje o volitvi Auspitzevi in je sklenil na predlog poročevalca, da ne bode poizvedoval o nepravilnosti pri volitvi, katere je zbornici navel poslanec Začek. Pri glasovanju se je bila namreč polovica članov izrekla za poročevalcev nasvet, in je potem odločil predsednik za njegovo mnenje. Poslanec Začek stavil je potem protipredlog, ki je pa bil zavržen, ker je več desničarjev pri glasovanju mankal. Začek na to nevoljen odide in seja se konča, ker ni bil odsek več sklepčen.

Konference škofov na Dunaji so se pričele včeraj ob 10 uri v knez nadškofjske palači in jim predseduje knez nadškof kardinal Ganglbauer. K konferencam so prišli sledeči škofje: knez nadškof grof Schönborn iz Prage, knez škofa Zwerger iz Gradca in dr. Misija iz Ljubljane, ter škofa Bauer iz Brna in Aichner iz Brixena. Škofa Dunajski iz Krakova in Müller iz Linca zaradi bolezni nesta mogla priti. Konference se bode pečale s konfesionalno šolo in sicer ne samo na podlagi Liechtensteinovega predloga, temveč se bodo škofje ozirali tudi na želje Lienbacherjeve. Dogovorili se bodo o vsebini pastirskega lista, ki se ima izdati v tej zadevi.

Nek poljski list je bil objavil vest, da hoče Vatikan podrediti ogerske Rusine Levovskemu metropolitu in da je kardinal primas Simor tudi v

— Vrnili se bom še k njima.

— Kedar?

— Kedar pojdem v Peterburg.

— Tvoja mati se mi posebno smili.

— Zakaj? Ali se ti je z jagodami ali s čim tako prikupila?

Arkadij je povesil očesi. — Ti ne poznaš svoje matere, Evgenij. Ona ni samo odlična ženska, ona je jako umna, res. Danes v jutro govorila je z mano pol ure, tako pametno, zanimivo.

— Gotovo sta o meni reševala?

— Govorila nisva samo o tebi.

— Morebiti, da imaš pravo. Ako se more ženska pol ure pogovarjati, je to že dobro znamenje. A jaz vendar odidem.

— Lahko ti ne bode povedati jima te novice. Vedno se pogovarjata, kaj bomo delali čez dva tedna.

— Lahko ne bo. Vrag me je gnal, da sem danes nagajal svojemu otcu. Pred nekajimi dnevi dal je jednega iz svojih kmetov pretepsti — in prav je storil; da, da, ne glej me tako začujeno! — jako prav je storil, zato ker je strašen tat in pijanec. Vender otec ni nikakor pričakoval, da bom jaz to izvedel. Jako je bil v zadregi in sedaj ga moram

še žaliti... Nič! „Do svatbe se že rana zaceli“, pravi pogovor.

Bazarov je rekel: „nič!“ a vendar je minil ves dan, predno se je odločil, da javi Vasiliju Ivanoviču svoj naklep. Nazadnje, ko se je v kabinetu že od njega poslavljaj, rekel je: „s prisiljenim zevanjem“.

— Da... skoro bi ti bil pozabil povedati... Reci, da naj jutri pošljejo konje k Fedotu na pristavo.

Vasilij Ivanič se je začudil. — Ali potuje gospod Kirsanov od nas?

— In jaz grem z njim.

Vasilij Ivanovič je omahnil. — Ti greš?

— Da... moram. Prosim te, oskrbi konje.

— Dobro... zajecjal je starček: — na postajo... dobro... vender... vender... Kako je to!

— Moram iti k njemu na kratek čas. Potem vrnem se zopet sem.

Da! Na kratek čas... Dobro! — Vasilij Ivanovič izvlekel je ruto in vsekuj se priklonil se skoro do tal. — Kako je to!... vse bo... Mislim, da boš... dlje pri nas. Tri dni... To, to je čez tri leta, malo, Evgenij!

(Dalje prih.)

to privolil. Nam se je ta vest zdela jako neverjetna. Sedaj jo pa odločno oporeka „Egyetertes“. Ta list je izvedel, da se o tej stvari ni nikdar govorilo, a da bi jo primas Simor odločno zavrnil, ko bi se kdaj sprožila. Sicer pa tudi v Vatikanu ne želé, da bi se Levovska unijatska nadškofija povzdignila v patrijarhat.

Vnanje države.

Predvčeraj je cesar v Budimpešti vsprejel novega **kitajskega** poslanika Hung-Seuna v avdi-jenciji. Slednji je izročil svojo poverilnico. Poslanik je v dolgem kitajskem govoru izrazil željo, da bi bili odnošaji mej Avstrijo in Kitajem vedno intimnejši. V imenu svojega gospoda je povprašal po zdravju cesarja in cesarske rodbine. Njegov govor je raztol-mačil v francoščini poslaniški svetnik Lieu. Cesar je odgovoril v francoščini, izražajoč svojo radost, da so odnošaji s Kitajem tako prijateljski.

Volitve v generalne sovete v **Bolgariji** so povsod za vlado ugodno izpale. Drugačnega izida tudi ni bilo pričakovati, ker vladni organi silno pritiskajo pri volitvah in torej njih izid ne more nikakor veljati za izraz narodnega mišljenja.

Ruski car je nedavno vsprejel bivšega srb-skega metropolita Mihajla in se z njim pogovarjal o razmerah v Srbiji. Tej avdi-jenciji pripisujejo veliko važnost. Rusija se začena bolj zanimati za Srbijo, nego se je dosedaj.

Rumunski kralj je vsprejel ostavko mini-sterstva, in Ghika bode ministrijski predsednik. Mini-sterstvo vnanjih zadev bode prevzel bivši poslanik na Dunaji Carp. Ghika in Carp sta konservativca, in če potem sodimo, bilo bi novo ministerstvo kon-servativno. Ker pa imajo v zbornici liberalci veliko večino, moralo bi v kratkem razpustiti zbornico in razpisati nove volitve.

Francoska vlada je že mislila odstaviti generala Boulangerja, ker je dobil pri zadnjih do-polnilnih volitvah toliko glasov in se more domne-vati, da je sam kolikor toliko delal agitacijo zase. Vlada si je pa premislila, kajti general bi jej bil morda še nevarnejši, ko bi ne bil več v službi, ter bi lahko agitoval in ruval, kakor bi hotel. Mini-sterstvo se je zatorej zadovoljilo z izjavo generala, da ni nič vedel, da hočejo pri volitvah zlorabiti ime njegovo. Več poslancev je hotelo v senatu inter-pelovati vlado radi Boulangerja, pa so nazadnje le opustili to misel, ker nečejo vladati s tem delati te-žav. Za Boulangerja posebno agitujejo bonapartovci, ki so se poslednji čas jako gibati začeli. V kratkem mislijo začeti izdajati nekaj novih večjih listov. — Govoru marquisa Breteuil-a, katerega smo vče-raj priobčili, pripisuje se velika važnost. Vsi fran-coski listi bavijo se z njim. Ker je marquis pri-jatelj grofa Pariškega, misli se, da je njegov govor nekaj program monarhistov. Mnogim konservativcem pa njegov govor ni ugajal, ker je marquis se iz-javil, da naj bi Francija pospeševala rusko politiko v orijentu, ki nasprotuje interesom katoliške cerkve. — Zbornica se sedaj posvetuje o vojnem budgetu. Keller se je pri tej priliki pritoževal, da se mini-sterstva vedno menjajo in da se zmanjšuje vojni budget. Vojski se prezgodaj spuščajo na dopust. Vojni minister je obetal, da se bodo odpravile te pomankljivosti. Lockroy je pa zahteval pojasnil o nastavljenji generalnih nadzornikov in priporočal, da se ta stvar izroči odseku, da jo še pretrese. Vojni minister je izjavil, da bodo generalni nadzorniki imeli nalog proučavati, kako bi se bolje za vojno pripravili, in nadzorovati vojne priprave.

Kakor se kaže, hočejo **Abesince** v kratkem napasti **Italijani**. Prebližujejo se njih pozicijam v več oddelkih. Italijani se nadejajo, da bodo lahko otepli Abesince, ki so slabo oboroženi in tudi ne-majo toliko vojakov, kakor se govori.

Dopisi.

Iz Postojnskega okraja 5. marca.

[Izv. dopis. Nekateri trdijo, da je silno potrebno predrugačiti sedanji občinski red, oziroma ga za-menjati z novim. Temu pritrjuje gotovo ogromna večina kranjskih občanov. Vprašanje je le, ali naj se napravijo male ali velike, to je, samostojne ali nadžupanije. Večina je sedaj proti nadžupanijam, ker trdi se, da bodo nadžupanije občanom naprav-ljale več stroškov kakor pa male županije. Tako pa nekateri tudi trdijo, da se bode z napravo velikih občin napravil še večji nered po nekaterih občinah, kakor je sedaj. In ravno sedanji nered, kateri kra-ljuje po nekaterih naših občinah, je gotovo glavni uzrok, da se naše občinstvo neče sprijazniti z na-črtom novega občinskega zakona ali reda. Ti po-misleki in sum proti novemu načrtu, kateri je v zmislu velikih občin napravljen, so deloma opravi-čeni ter se celo zagovarjati dajo. Mi imamo sedaj male in velike občine, to je zmešnjava, katera go-tovo ne služi v čast naše kronovini. Kar je malih, te žele še za naprej kot take ostati, kajti opravi-čene pritožbe nekaterih sedanjih velikih občin, ki se žele združiti, jih plašijo, da so proti združitvi. Velike občine se pa le one žele kot take obdržati, katere imajo, nepristranski voljene, dobre župane,

katerim je mar korist občanov, ne pa lastna se-bična korist. V občinah, kjer so taki župani, tam je red, ravna se strogo po zakonu, kar se pa ni-kakor ne godi v občinah, kjer so sebičneži za žu-pane, kateri le gledajo, kako si bodo iz občinske blagajnice, od žuljev soobčanov svoje žepe polnili. Ti in taki župani se gotovo ne drže občinskega reda, mej drugimi jim je pa najmanje poznat § 21. Njim ni na tem, da bi se nove volitve vršile vsako tretje leto, oni na več časa raztegnejo svoje paševanje in tako pridejo volitve šele čez štiri ali pet let na vrsto. Vsemu temu je sebičnost kriva in pa strah, da ne bodo zopet voljeni. Ko pa vender čez dolgo pride do volitve, se potem, ako je volitev neugodna, napravi pritožba, in zopet je župan dober za ne-katera leta (glej Vrhniko). Tacih in jednacih ne-redov kar mrgoli v slabo in nemarno uredovanih velikih občinah. To je torej oni opravičeni strah pred novim načrtom, kateri govori za nadžupanije ali glavne občine.

Pa še nekaj. Dosedaj je vsaka vas ali pod-občina volila sama zase jednega odbornika ali pod-župana tako, da je pri obč. odboru bila torej vsaka vas zastopana. V novejšem času se je pa iznašel §, in ta je 13. obč. reda, kateri je vse to predru-gačil. Ta paragraf pravi namreč mej drugim: „Po-tistih občinah, katere imajo ali bi v prihodnje imele v sebi po dve ali več sosesk, ki so bile do 1850. leta podobčine, naj se ta odbor voli tako, da naj-prvo volilci vsake take soseske (podobčine) izbero v odbor vsi vkup po enega odbornika (župana)“. Na ta način se bode pripetilo, da bodo precej ve-like vasi brez vsacega odbornika, kateri bi te za-stopal v občinskem odboru. Nasprotno bodo pa manjše vasi imele po 2, 3 in več odbornikov. Po-glejmo na pr. Postojino. Ako bi Posojinski občini tako volili, kakor veli § 13., potem bi bilo več pod-občin, oziroma vasi brez svojih odbornikov ali pod-županov. Pa tukaj se zopet drugače voli, namreč po katastralnih občinah, to je katastralne občine skupaj. Torej vsaka občina drugače. Tako čujemo, da Hrenoviški se je zaukazalo po § 13., ne pa po katastralnih občinah. Taka se je zgodila tudi s Slavino. Vas je velika, sedež fare in vender ostala je pri zadnji volitvi brez odbornika, nasproti ima pa ne več Orehek osem odbornikov. Ta način vo-litve in tako tolmačenje gori navedenega paragrafa, se nam nikakor ne dopada, zato vse to za neko, ne malo krivico zmatramo. Pa čudno, za tem §, namreč 13. obč. reda, pride precej, kar je umevno, § 14., kateri slóve: „Ako se je po zakonu, danem 17. marca 1849. leta, poprej samostojna soseska (podobčina) razdelila v dve ali več samosvojih občin, dobi vsaka taka občina, ko bi se z drugimi zopet hotela združiti, vse tiste pravice, katere sploh po-prejšnji odstavek (paragraf) in sedanji zakon pod-občinam daje“. Ta stavek torej jasno govori, da one občine ali vasi, katere so bile po letu 1850. samo-stojne, ter so se zopet v veliko občino združile, imajo vse tiste pravice, katere sploh § 13. in se-danji zakon podobčinam dajeta. No po tem soditi, je malo da ne vsaka vas zase podobčina, ker vse te so bile pred letom 1866. samostojne soseske ali občine. § 14. torej govori, kako da naj posamezne podobčine svoje zastopnike, odbornike ali podžupane volijo. Volitve na ta način se nam zdijo primerne ter pravične. V podkrepljenje tega našega mnenja, pa naj služi tudi to, da se je namreč pod prejšnjim gosp. glavarjem, skozi celih 20 let tako volilo, ka-kor veli § 14. obč. reda. Želeti bi bilo, da bi se tudi v bodoče po tem vodilo ravnavati ali volilo, da se ne bodo rodile zmešnjave vrh zmešnjav, katere gotovo neso v korist, pač pa v škodo dotičnih ob-čanom.

Domače stvari.

— (Vladiko Strossmayer-ja) imeno-vale so častnim občanom dosedaj občine: Senožeče, Št. Jurij pri Kranji, Žužemberk, Naklo pri Kranji, Lokavec pri Ajdovščini, Mengeš, Šmarje pri Ljub-ljani. Slava zavednim našim občinam! Vivant se-quentes!

— (Mestni zbor Zagrebški) sklenil je včeraj adresu škofu Strossmayerju. V deputacijo, ki ima adresu izročiti, voljeni so: Badovinac, Lov-renčič in grof Kulmer.

— (Celjsko učiteljsko društvo) skle-nilo je jednoglasno v svojem mnogobrojno obisko-vanem zborovanji dne 1. marca t. l., poslati peticijo na vis. zbornico poslancev, v kateri iz pedagogičnih uzrokov prosi, naj se Liechtensteinov predlog zavrže.

— (Dnevni red seji Ljubljanskega občinskega sveta) v četrtek v 8. dan marca 1888. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanilo prvosedstva. II. Finančnega odseka poro-čilo: a) o računskih zaključkih občinske blagajnice Ljubljanske in z njo združenih fondov za 1886. leto; b) o škontrovanji mestne blagajnice Ljubljanske dne 25. oktobra 1887. leta; c) o nagradi mestnim de-ktivom za zasledek 111 psov, katerih gospodarji so hoteli odtegniti se plačilu pasje takse. III. Hra-nilničnega odseka poročilo o naročenih prenearedbah pravil mestne hranilnice Ljubljanske. IV. Predlogi odseka za olepšavo mesta glede nasadov pred mu-zejem Rudolfinum in glede naprave vremenske hišice.

— (Slovenski biciklistički klub) priredi v četrtek dne 8. t. m. ob 8½ uri zvečer svoj za-bavni večer v restavraciji „Pri slonu.“ — Kakor čujemo, napreduje to mlado društvo jako vrlo in uspešno goji kolesarski sport. Klub šteje 40 članov, ki vsi željno pričakujejo lepega suhega vremena, da jim bode zopet možno voziti se. Dvorana za vo-zarenje (telovadnica na Grabnu) prirejena je za klu-bove člane in pouk je vsak večer ob 8. uri.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepniciami zboleli: 1 ženska. Ozdraveli: 3 moški 2 ženski 3 otroci. Umrli nobeden.

— (Posojilnica v Črnomlju) imela je v preteklem (III. upravnem letu) 61.910 gld. 87 kr. dohodkov in z ušteto gotovino (2.788 gld. 10 kr.) onoliko stroškov. Hranilne uloge narastle so na 35.797 gld. 70 kr., posojila na 36.859 gld., rezervni fond na 1530 gld. Društvenikov je imela posojilnica 385, ki imajo 944 deležev po 2 gld. Občni zbor dne 12 febr. dovolil je: požarni brambi v Črnomlju 15 gld., podružnici sv. Cirila in Metoda 10, „Na-rodni šoli“ 10, za popravo cerkve sv. Duha 50, za svečanost ob 40 letnici cesarjeve 20, za popravo nekega altarja 10, za ustanovitev mestne godbe v Črnomlju 33 gld. 32 kr. V načelstvo bili so izvo-ljeni gg. Anton Jeršinovec, Avgust Kunc, Mar-tin Malnerič, Fran Šušteršič, Anton Pavlin, Fran Šetina.

— (Iz Rogatca) se nam piše, da pride gospod dr. Viktor Eltz, ki je poprej bil v Kalten-leutgeben-u, Frančiškovi kopeli in v Brünnbud-u na Dunaji, za deželnega topliškega zdravnika v Rogatec-Slatino v tej sezoni.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. marca. Državni zbor: Novela o legalizovanji se je danes na predlog poslanca Siegla vrnila odseku, da jo v zmislu predlogov predrugači in v 14 dneh zbornici o tem po-roča. Načrt zakona o državnih podporah proti pellagri in proti revni na Goriškem se jedno-glasno odobri. Potem prične debata o zakonu gledé plač veroučiteljskih na več kot triraz-rednih ljudskih in na meščanskih šolah. Poro-čevalec večine: Czerkawski, manjine: Suess, ki v predloženem zakonu vidi predrugačenje državnih osnovnih zakonov. Poslanec Fuss go-voril glasno kot po navadi, umešaje Liechten-steinov predlog v debato, takisto tudi nemško-češki samotar Heinrich. Gautsch na kratko pri-poročil predlogo. Ko se je debata pretrgala, oglasi se Celjski velikán, Foregger, ter inter-peluje justičnega ministra, ali bode res za Celje imenovan slovenski notar? Prihodnja seja bode v petek.

London 7. marca. Časniki mislijo, da bode Koburžan sedaj Bolgarsko kmalu ostavil, na kar bode vprašanje bolgarsko postalo nuj-neje in nevarneje.

Bukurešt 6. marca. Kombinacija Ghika-Carp razdrla se je radi finančnih vprašanj. Ghika skuša sedaj z Bratianom sestaviti mini-sterstvo.

Pariz 7. marca. Zbornica odobrila jedno-glasno, da se ustanove mesta 5 generalnih nad-zornikov vojske. — Apelna obravnava Wilso-nova bode dne 19. marca.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-246)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Izredni občni zbor „Pisateljskega društva“

bode
v petek 9. marca t. l. ob 8. uri zvečer
v čitalnični restavraciji.

Jedina točka dnevnega reda je:

Imenovanje častnega člana.

Gg. društveniki naj račijo priti v mnogobroj-
nem številu. Po občnem zboru je zabavni večer.

Odbor „Pisateljskega društva“.

Vse čast. p. n. naročnike, ki naročnine
še niso poravnali, opozarjamo, da to storijo
takoj, ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravišтво „Slovenskega Naroda“.

Tujci:

6. marca:

Pri **Slonu**: Friedmann z Dunaja. — Einspieler iz
Celovca.

Pri **Maliči**: Dr. Holub, Wechtl, Sonnenfeld z Du-
naja. — Janzekovič iz Vrhnike. — Marschall iz Trsta. —
Permeggiani iz Červigna.

Umri so v Ljubljani:

4. marca: Franja Stale, delavka, 29 let, Kravja do-
lina št. 11, za oslabljenjem.

5. marca: Barbara Roškar, devica, 38 let, Kravja
dolina št. 11, za jetiko. — Ana Bizjak, krojača žena, 21
let, Ulice na Grad št. 7, za jetiko.

6. marca: Marija Viragh, uradnika žena, 34 let, Kri-
ževniške ulice št. 9, za jetiko. — Uršula Fiala, uradnega
sluge hči, 2¹/₄ leta, Krakovske ulice št. 27, za božjastjo.

7. marca: Luka Sušnik, umirovljeni učitelj, 85 let,
Kolizejske ulice št. 1, za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
6. marca	7. zjutraj	736.3 mm.	— 7.2° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	737.8 mm.	0.6° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	739.8 mm.	— 4.0° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 3.5°, za 6.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 7. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 77.45	—	gld. 77.25
Srebrna renta	78.65	—	78.55
Zlata renta	107.65	—	107.65
5% marcna renta	92.45	—	92.25
Akcije narodne banke	856. —	—	855. —
Kreditne akcije	267.80	—	266.10
London	127. —	—	127.15
Srebro	—	—	—
Napol.	10.04 1/2	—	10.06
C. kr. cekini	5.99	—	5.99
Nemške marke	62.32 1/2	—	62.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	2. kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	163	75
Ogerska zlata renta 4%	95	95	95
Ogerska papirna renta 5%	2	90	90
5% stajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	25	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	178	—
Rudolfove srečke	10	20	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	97	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	209	—	—

Umetne

(152—3)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nad-
stropje.

Št. 1774.

(148—3)

Razglas.

Vsled posebnega slučaja, v katerem je jedno
politično okrajno oblastvo §. 4. ukaza deželne vlade
z dné 9. decembra 1887. leta, dež. zak. št. 30,
tako tolmačilo, da so žgane opojne tekočine, ka-
tere so vsled Najvišje potrjenega deželnozbornega
sklepa od dne 30. novembra 1887. leta, dež. zak.
št. 31, podvržene posebni deželni nakladi, — le oni
obrtniki dolžni naznanjati, kateri na drobno pro-
dajajo žgane opojne tekočine, se c. kr. okrajnemu
glavarstvu oglašajo, da se tako tolmačenje ne vjema
z namenom in z besedami navedenega ukaza in da
je torej očitno napačno. Kajti v 1. odstavku pod
točko 1. in 2. navedenega paragrafa je namreč posebej
rečeno, da so najprej in zlasti dolžni to naznanjati
obrtniki, kateri se pečajo z nadrobno prodajo de-
želni nakladi podvrženih tekočin, po odstavku 2. ime-
novanega paragrafa pa ta zglasilna dolžnost veže sploh
vsakega, kdor omenjene tekočine za svojo potrebo
dobiva po 1 hektoliter ali po več v domači deželi, ali
pa če jih v katerikoli si bodi meri prejema iz druge
dežele, ali če jih sam izdeluje. Zarad tega ne more
nikakor dvomljivo biti, da je pod navedenimi pogoji
dolžnost tudi vsake zasebne stranke, zglasiti v smislu
navedenega ukaza žgane opojne tekočine, katere
prejme za svojo potrebo, ali pa če jih sama izdela.
Vsled dotične vloge deželnega odbora kranjskega z
dne 9. februarja t. l., št. 1048, se to c. kr. okraj-
nemu glavarstvu naznanja v lastno vednost in tudi
zato, da primerno pouči županstva svojega okraja.

V Ljubljani dné 21. februarja 1888.

C. kr. deželni predsednik:
Winkler.

Natečaj

**službe okrajnega komunalnega zdrav-
nika v Mozirji**, sodniškega okraja Gornjigrad,
v Gorenji Savinjski dolini, Spodnji Štajer, z letno
plačo 400 gld. Zdravniški stroški za uboge se bodo
posebej plačevali. Znanje slovenskega ali jednega
drugega slovanskega jezika je potrebno. Prošnje,
previdene s krstnim in domovinskim listom, naj se
do **15. aprila t. l.** semkaj upošljejo.

Od okrajnega odbora v Gornjemgradu,
dne 1. marca 1888.

Okraja načelnik:
Anton Goričar m. p.

(179—1)

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da je visoko
c. kr. namestništvo v Trstu dovolilo občini Ri-
henberški vsako leto 4 (štiri) semnje (trge)
za živino kakor tudi za razno drugo blago.
Tem semnjem (trgom) so določeni naslednji dnevi:
1. semenj (trg) bode na **vélíki tórek**,
2. " " " dne 4. julija,
3. " " " na kvatrno soboto v je-
seni, in
4. " " " dne 21. decembra.
Ako pa pride kateri teh dnij na nedeljo ali
praznik, prenese se semenj (trg) na sledeči dan.
V tekočem letu se ne bode plačevala tržnina
za živino.

Županstvo v Rihemberku,

dne 20. svečana 1888.

(149—1)

Vsakovrstne baže

stolov

plete fino in po najnižji ceni

J. Fajdiga v Kamniku.

(166—2)

Zahvala.

Podpisani bil sem s svojo soprogo zavarovan pri
zavarovalnici „The Gresham“ v Londonu
za slučaj smrti.

Po smrti moje soproge izplačala mi je družba po
svojem generalnem zastopniku v Ljubljani gosp. **Guidu
Zesekhu** zavarovalni kapital najtočneje, zategadel z vese-
ljem izrekan javno svojo najiskrenejšo zahvalo ter dobro
znani zavod slednjemu toplo priporočam.

V Celji, dne 4. marca 1888.

(180)

Karol Regula.

Prodaja podjetja.

Zaradi smrti se pod tvrdko

JOSIP BERNARD

že nad 35 let obstoječa

steklarija

po ugodnih pogojih proda.

Kaj več povedó **Jos. Bernard-ovi**
dediči, v Ljubljani, na Marijinem trgu
št. 5, v Slonovih ulicah št. 4. (171—2)

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh
boleznih krav konj in prašičev. (600—17)

Konje varuje ta štupa
trganja po črevih, bez-
gavk, vseh nalezljivih
kužnih boleznih, kašlja,
plućnih in vratnih bolezi-
nij ter odpravlja vse gli-
ste ter vzdržuje konje de-
bele, okrogle in iskrene.
Krave dobe mnogo do-
brega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr.,
5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za
konje, pomaga pri pre-
tegu žil, otekanju kolen,
kopitnih boleznih, otrp-
nenji v boku, v križi i.
t. d., pri otekanju nog,
mehurjih na nogah, izvi-
njenji, otiščanju od sedla
in oprave, pri sušici i. t. d.,
s kratka pri vseh vranjih
boleznih in hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld.,
5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Ta zdravila se dobé pristna samo v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno
znamko in firmo. (800—84)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. **Edru Lassnik-u**.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Prodaja nalomljenega kamenja.

Kranjska stavbena družba prodaja

Iepo, že poprej nalomljeno kamenje

iz svojih kamnolomov v **Podpeči** na čolne po 1 kubični meter. — Naročbe
vsprejemajo se v njeni pisarni.

(177—1)